

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΕΤΟΣ Α'.
ΑΡΙΘ. 11

Ἐν Πειραιεὶ Μάρτιος
1884

ΔΙΕΓΟΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
Δ. Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΜΑΤΑ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΚΡΕΜΟΥ.

Γ'.

*Συνιῶται, πρώτη πολιορκία Μεσολογγίου,
Μάρκος Βότσαρης.*

(Συνέχεια τοῦ ἐν ἀριθ. 10 σελ. 146.)

«Λοιπὸν τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὰς 14 Αὐγούστου διέταξε τὸν Ἰσμαὴλ πασσιᾶ μετὰ δύο χιλιάδας νὰ περάσῃ διὰ τοῦ Δομοκοῦ καὶ τῆς κοιλάδος τῆς Ὑπάτης, ἐπειδὴ ἦτον ὁ δρόμος εὐδιάβατος καὶ νὰ πάρῃ τὰ κανόνια μαζὶ του, ὃ δὲ Σκόνδρας ἐπέρασεν ἀπὸ ὀρεινότερον μέρος. Ἡμεῖς εἰς τὰς 15 ἐπήγαμεν εἰς Δομοκόν, εἰς τὰς 16 εἰς Λιανοκλάδι καὶ εἰς τὰς 17 εἰς Παλιοβράχον καὶ εἰς τὰς 18 εἰς Καρπενήσιον. Μετὰ δύο ἡμέρας ἔφθασε καὶ ὁ Σκόνδρας. Οἱ δὲ Ἕλληνες, ὅλα τὰ σώματα τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ ἡπειρωσουλιώτικα (ἐκτὸς τῶν Ἀκαρνανῶν, καθὼς προείπαμεν, ἐπερίμεναν τὸν Ὀμέρ πασσιᾶν Βυργιῶν καὶ τοῦ Καραϊσκάκη, ὅστις διὰ νὰ μὴ φανερωθῇ ἀποστάτης δὲν ἐσυμμέθεξεν οὔτε εἰς τὸν πόλεμον τοῦ Μάρκου οὔτε εἰς τῆς Καλιακούδας), ἐπιάσαν ἕνα ὑψηλὸ βουνὸν ἄντικρυς τοῦ Καρπενησίου μεσημβρινῶς ὀνομαζόμενον Καλιακούδα καὶ ἐταμπουρώθησαν κάλλιστα εἰς τὸ εὐκλόπητο μέρος ἀνατολικοθόρεια· τὸ δὲ δυτικὸν μέρος τὸ πλέον ὄρθιον καὶ ἄβατον τὸ ἔφησαν ἀφύλακτον, μόνον ὅπου, ὅταν ἐτοποθετοῦντο εἰς τὰ ταμπούρια, εἶπαν εἰς τὸν Κώσταν Σιγδήμαν καπετᾶνον τοῦ Ἀποκούρου νὰ πιάσῃ ἐκεῖνο τὸ μέρος·

αὐτὸς προσβληθεὶς εἰς τὸ φιλότιμόν του, διότι τὸν διώρισαν νὰ φυλάξῃ τὸ μέρος, ὅπου ἐθεωροῦσαν ἀπρόσβλητον καὶ χωρὶς κίνδυνον, δὲν ὑπῆγε· καὶ αὕτη ἡ ἀπροσεξία ἔφερε τὴν νίκην εἰς τοὺς Τούρκους. Ἐγὼ δὲ ἤμουν εἰς τὴν Ἀνιάδα χωρίον ἄντικρυς τῆς Καλιακούδας καὶ ἐβλεπον κάλλιστα τὸν πόλεμον, ἐπειδὴ ἡ Ἀνιάδα ἀπέχει μίαν ὥραν ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅπου ἐγίνονταν ὁ πόλεμος, ἀλλ' ὁ ἀνήφορος καὶ κατήφορος ὅπου ἀποκαθιστᾷ τὸ διάστημα μίαν ὥραν, ἂν ἦτον ἱσχυρὰ οὔτε ἡμισεῖας ὥρας δρόμον δὲν εἶχεν. Ὡστε ἐφαίνονταν τόσοι καθάραι, ὅπου ἕνας μετὰ καθαρωτέρων ὄρασις ἤμπορούσε νὰ γνωρίσῃ καὶ ἀτομικῶς τοὺς πολεμοῦντας. Ὅθεν οἱ Τούρκοι ἐπέπεσαν κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ Ἕλληνες τοὺς ἐδέχθησαν μετὰ μεγίστην ἀνδρίαν, τοὺς ὀπισθοδρόμησαν ἀπὸ τὰ ταμπούρια τῶν πολλῶν. Ἀλλ' εἰς τὸ ἀπροφύλακτον μέρος ὡς ἄβατον οἱ Γκέκιδες Λατίνοι καὶ ὀρεινοὶ τῆς Σκόνδρας ἐξηπολήθησαν περίπου τῶν τριακοσίων, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρθιον καὶ ἄβατον μέρος αὐτὸ τῆς Καλιακούδας μετὰ χεῖρα καὶ μετὰ ποδάριαν ὅταν ἡ γάτες χωρὶς νὰ τοὺς βλέπουν οἱ Ἕλληνες, ἐνῶ ἐνικούσαν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ φθάνοντες εἰς τὴν κορυφὴν ὕψωσαν τὰς σημαίας, καὶ ἰδόντες οἱ Τούρκοι ἐμψυχώθησαν. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐδειλίασαν καὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὰ ταμπούρια καὶ ἔγεινε θραῦσις μεγάλη εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἐπῆραν οἱ Τούρκοι ἕως ἐξήκοντα κεφαλὰς ἑλληνικάς, μετὰ τῶν ὁποίων ἦτον καὶ τινες ὀπλαρχηγοὶ Ζυγούρης Ντζαβέλας, Δῆμο Κιτζο Πλησίβητζας, Νικολάκης Κοντογιάννης καὶ ἄλλοι τινές, καὶ ξεχωριστὰ πόσοι ἐγλύτωσαν πληγωμένοι καὶ πόσοι σκοτωμένοι δὲν ἔπασαν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων. Ἀπὸ δὲ τοὺς Τούρκους σκοτωμένοι καὶ πληγωμένοι ἕως πενήντα. Ὁ πόλεμος αὐτὸς

